

Motto: Vize, práce, tým, pokora

PROČ?

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené studentky, vážení studenti,

po čtyřech letech před Vás znovu předstupuji a ucházím se o Vaši důvěru a příležitost vést naši fakultu v nadcházejícím období, ve kterém budeme společně čelit řadě nových výzev. Máme za sebou dle mého názoru vcelku úspěšné, i když kvůli pandemii poměrně náročné, čtyři roky. V předchozím období jsme společně, prostřednictvím strategického záměru, nastínili vizi naší fakulty na následující období. Vizi, která postupně nabyla jasnějších obrysů, a bylo by mi ctí, kdybych měl příležitost tuto vizi v roli děkana dotvářet, naplňovat a implementovat. Považuji za svou povinnost neodcházet od něčeho započatého, něčeho, co dává smysl a je důležité. Něčeho, co je výsledkem společné práce a co může zajistit dlouhodobou udržitelnost a prestiž naší fakulty. To je i jeden z hlavních důvodů, proč jsem se opětovně rozhodl kandidovat na post děkana Fakulty vojenského leadershipu.

Současně si velmi vážím toho, že jsem byl oslovován zástupci akademické obce a na kandidáta jsem byl navržen lidmi, kterých si vážím, kterým důvěřuji a o kterých vím, že jim budoucnost naší fakulty není lhostejná, stejně jako mně. Dnes již vím, co pozice děkana fakulty obnáší, tato role není jednoduchá, je zodpovědná a vyžaduje mnohdy odložení vlastních ambicí.

JAK SE NÁM DAŘILO?

Úvodem mi dovoluji, abych touto cestou poděkoval všem akademickým i neakademickým pracovníkům a studentům za, troufám si říci, velmi dobře zvládnuté nelehké období, které v historii fakulty nemá precedens. Za období, kdy fakulta musela reagovat na neočekávané situace, kdy bylo nutné s vypětím všech sil zabezpečit výuku a výcvik v podmínkách, které nikdo neočekával. Za období, od kterého se bohužel rouška stala součástí vojenského stejnokroje i civilního oděvu. Nicméně, považuji to zároveň za období, které nás v řadě věcí naučilo rychle reagovat na těžko předvídatelné situace, pracovat s opravdu moderními komunikačními prostředky a uvažovat o jejich smysluplném budoucím využití. Složitost období pro fakultu, její zaměstnance a studenty je umocněna válečným konfliktem probíhajícím téměř na hranici samotné Severoatlantické aliance. I na tuto skutečnost se fakultě daří dobře reagovat, kdy se akademičtí pracovníci plně etablovali do prostředí českých médií, za což každému z nich patří dík. Budování dobrého jména fakulty považuji za velmi důležitý aspekt pro její budoucnost.

Jsem přesvědčen, že i přes nelehké období se podařil nemalý pokrok v oblastech, které jsem si jako děkan vytyčil. V roce 2018, kdy jsem kandidoval poprvé, jsem ve svém prohlášení definoval několik priorit. Dovolím si je částečně zrekapitulovat a ohlédnout se za tím, jak se podařilo je naplňovat.

V oblasti vzdělávání šlo zejména o podání žádosti o akreditaci bakalářského studijního programu **Bezpečnost a obrana**. Po třech a půl letech máme tento studijní program plně akreditován na dobu deseti let. Těšíme se zájmu uchazečů o studium, které realizujeme s velmi pozitivními ohlasy, a to i ze strany zřizovatele. Další

mou prioritou bylo zahájit přípravu akreditace navazujícího **magisterského studijního programu**. V současné době má fakulta udělenou akreditaci tohoto studijního programu, shodně na dobu deseti let a výuka v něm probíhá s podobnými kladnými reakcemi jako u bakalářského studijního programu. I díky tomuto studijnímu programu se podařilo zvýšit **počet akreditovaných a vyučovaných studijních předmětů v anglickém jazyce**, což bylo jednou z dalších priorit, které jsem si v předchozí volbě vytyčil. Nyní máme relativně široké portfolio předmětů akreditovaných v anglickém jazyce nabízených v rámci mezinárodního semestru pro zahraniční studenty.

Za naprosto klíčové jsem při své kandidatuře na děkana fakulty považoval získání akreditace **doktorského studijního programu**, který považuji za zásadní pro dlouhodobou udržitelnost fakulty. Setkal jsem se opravdu s velkou mírou skepse, a přesto se podařilo doktorský studijní program Teorie obrany státu akreditovat. Význam tohoto úspěchu oceníme v plném rozsahu až v momentě, kdy jeho absolventi zaujmou v budoucnu místa akademických pracovníků, garantů studijních předmětů a následně též garantů studijních programů.

Sečteno a podtrženo, v předchozím volebním období fakulta získala celkem tři akreditace studijních programů, včetně velmi důležitého doktorského studijního programu. To považuji za velký úspěch a jsem hrdý na práci všech, kteří se na úspěšném naplnění tohoto cíle podíleli.

Jednou z dalších priorit, které jsem si v předcházejícím volebním období stanovil, bylo sestavení **pracovního týmu pro zpracování žádosti o habilitační řízení**. Lze konstatovat, že tato žádost je nyní připravena k celofakultní diskuzi a následně ke schválení vědeckou radou.

Zejména díky velmi intenzivní práci vedoucích kateder **došlo k významnému propojení praxe a výuky**, o čemž svědčí i pozitivní ohlasy velitelů na kvalitu našich absolventů a spokojenost s jejich připraveností pro praxi. Stejně tak je na tomto místě vhodné vzpomenout pomyslné zdi, které v řadě případů stály mezi jednotlivými součástmi Univerzity obrany a představovaly významné překážky pro rozvoj fakulty. V posledním období se tyto zdi podařilo postupně odstranit, zbourat a zahájit důležitou spolupráci naší fakulty zejména s Fakultou vojenských technologií a Centrem bezpečnostních a vojenskostrategických studií na poli vědy. Naši akademičtí pracovníci jsou plnohodnotnými členy řešitelských kolektivů projektů účelové podpory na těchto součástech, stejně tak jako akademičtí pracovníci těchto součástí u nás.

Nicméně je na místě vzpomenout i cíle, které se naplnit nepodařilo. Rezervy stále vidím zejména **v oblasti internacionalizace**, které, relativně z objektivních důvodů, nemohla být v předchozích letech věnována náležitá pozornost. I proto zůstává rozvoj aktivit v této oblasti mou prioritou pro následující volební období.

Současně je nutné vzpomenout **oblast vzdělávání a rozvoje akademických pracovníků**, jak současných, tak i zejména nově přicházejících. Za důležité považuji nabídnout zejména novým akademickým pracovníkům bez pedagogických zkušeností a bez znalosti tvůrčí činnosti podporu a prostor k rozvoji jejich kompetencí. V této oblasti byly sice realizovány určité kroky, nicméně stále zde spatřuji výrazný potenciál pro další rozvoj. Osobně tuto oblast vnímám jako jednu z dalších priorit.

V oblasti tvůrčí činnosti stála fakulta před zásadní změnou její realizace a významu. Bylo naprosto nezbytné změnit přístup k tvůrčí činnosti na fakultě, která dle Metodiky M17+ nedosahovala ani průměrné výsledky. Pouze pro ilustraci uvedu dva důležité ukazatele. V roce 2018 jsme v kategorii Jimp a Jsc měli na fakultě celkem 18 (11+7) výsledků, zatímco v roce 2021 jich bylo již 46 (38+8). Domnívám se, že změny, které v průběhu minulého období významně přispěly k výraznému navýšení takto hodnotných výsledků, byly správné. Druhým důležitým ukazatelem je **počet projektů účelové podpory** řešených na fakultě. V roce 2018 byla fakulta řešitelem pouze jednoho projektu účelové podpory, zatímco dnes je fakulta řešitelem celkem 6 projektů účelové podpory a 1 mezinárodního projektu. Současně lze považovat za velmi pozitivní, že došlo ke změně zaměření těchto projektů do oblastí ryze vojenských a bezpečnostních, kdy tento trend je velmi žádoucí a musí i nadále pokračovat. Toto vše bylo docíleno zejména lepším pochopením nového přístupu k tvůrčí činnosti ze strany akademických pracovníků.

Významným faktorem, který lze taktéž považovat za úspěch fakulty, je skutečnost, že **počet akademických pracovníků podílejících se na tzv. tvrdých výsledcích** (kategorie Jimp a Jsc) je v roce 2021 oproti roku 2018 dvojnásobný. Současně za velmi přínosné považuji získání nových dlouhodobých záměrů rozvoje organizace odrážejících skutečné potřeby praxe a zajišťujících finanční stabilitu v oblasti vědy.

V oblasti řízení fakulty jsem i na základě svých předchozích tezí **delegoval pravomoci na vedoucí kateder**, a to včetně personálního řízení. Tento přístup, **stejně jako princip týmové práce**, i nyní považuji za zásadní, důležitý a jediný možný. Tomu taktéž odpovídá přístup, který je definován ve strategickém záměru fakulty, kdy

zásadní a důležité úkoly jsou a budou realizovány v gesci pracovních týmů složených nejen z vedoucích pracovníků. Současně i nad rámec povinností jsem, a v případě zvolení i nadále budu jako děkan „skládat účty“ za naplnění strategického záměru akademického senátu, který dlouhodobě považuji za klíčového partnera vyjadřujícího názor akademické obce fakulty.

„Skládání účtů“ by nebylo úplné, kdybych nesložil účty i sám za svou osobu. V rámci představení kandidátů na děkana na zasedání akademického senátu fakulty v roce 2018 mi byla položena otázka týkající se mé publikační činnosti a mého možného habilitačního řízení. Mohu konstatovat, že tak jak jsem slíbil, se mi podařilo splnit podmínky habilitačního řízení, včetně potřebné výše H indexu. Aktuálně jsem spoluřešitelem čtyř projektů účelové podpory a současně pracuji na habilitační práci. Jsem upřímně přesvědčen, že v rámci následujícího volebního období se mohu s čistým svědomím zavázat k úspěšnému ukončení habilitačního řízení.

ZPĚT KE KOŘENŮM

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v následující části si dovoluji zmínit priority, které jako kandidát na děkana pro nadcházející volební období spatřuji jako klíčové. Bývá zvykem, že jsou jednotlivé body rozděleny do standardních podkapitol vzdělávací činnost, tvůrčí činnost a řízení fakulty. Já si poněkud netradičně dovoluji zmínit jednotlivé priority a nedělit je do těchto oblastí. Důvod je prostý. Domnívám se, že všechny priority ve své podstatě souvisejí se všemi výše zmíněnými oblastmi, a nejsem přesvědčen, že jejich umělé kategorizování je žádoucí. Současně si dovoluji zmínit jeden zásadní fakt. Myšlenky, které zde prezentuji, nejsou myšlenkami na jedno volební období. Dlouhodobou udržitelnost a kontinuitu totiž nelze pomyslně uzamknout do jednotlivých čtyřletých cyklů, ale je nutné uvažovat v delším horizontu.

1. Nová akreditace vojenského magisterského studijního programu

V následujícím období stojí před fakultou zásadní rozhodnutí o tvorbě nového vojenského studijního magisterského programu. Není tajemstvím, že převážná většina studijních programů fakulty je postavena na jediné osobě garanta. To považuji za *značné a pro budoucnost fakulty neakceptovatelné riziko*. Proto je mou prioritou zahájit přípravu tohoto studijního programu s dostatečným časovým předstihem a s myšlenkou návratu ke kořenům. Co je tím myšleno? Jsme fakultou, jejíž absolventi tvoří základní stavební kámen pozemních sil. To je naše jedinečná role, které musíme dostát. Tomu musí odpovídat i náplň studijního programu. Musí tedy vzniknout stěžejní předmět či předměty, které budou v zásadě obsahově zaměřeny na primární oblast činnosti naší fakulty. Tedy oblast vedení pozemních operací, včetně bojové podpory, bojového zabezpečení a zabezpečení velení. To nám významně rozšíří portfolio potenciálních garantů studijního programu (rozšířením působnosti na specializační katedry) a současně zajistí dlouhodobou udržitelnost.

2. Doktorský studijní program Teorie obrany státu

V současném funkčním období se podařilo akreditovat doktorský studijní program Teorie obrany státu. Fakulta nyní disponuje studijním programem, který *musí být základním zdrojem budoucích akademických pracovníků* fakulty s významným garančním potenciálem. Prioritou pro následující období musí být, a v případě mého zvolení i bude, zajištění dostatečného množství interních studentů tohoto studijního programu, zejména vojáků z povolání. V tomto smyslu jsme jako fakulta již zaznamenali jisté dílčí úspěchy, a zejména díky aktivitě vedoucích kateder, tyto studenty získali. Přestože tuto aktivitu oceňuji, považuji tento způsob za nesystémový. Mým záměrem je ve spolupráci s vedením univerzity podpořit motivaci a zajistit možnost pokračování studentů vojenského magisterského studia právě v rámci našeho doktorského studijního programu. V této věci již byla iniciována jednání se zástupci generálního štábu s pozitivním ohlasem.

3. Akademický pracovník – klíčový prvek fungujícího systému

Akademický pracovník je bezpochyby určujícím faktorem úspěchu jakékoliv fakulty nebo akademické instituce. Právě akademický pracovník je ten, kdo garantuje jednotlivé předměty, studijní programy, ten, kdo vzdělává studenty. Nicméně i akademický pracovník by měl být vzděláván stejně jako lékaři, právníci či další odborníci v oborech, které se v čase dynamicky rozvíjejí. Totiž umění učit, umění předávat vědomosti a rozvíjet myšlení studentů se v čase samozřejmě také mění a vyvíjí. Svědkem nám může být právě období pandemie, které nás nejen o mnohé ochudilo, ale současně i o mnohé obohatilo.

Je faktem, že v současné době se podařily některé dílčí pokroky ve vzdělávání našich akademických pracovníků, zejména v podobě realizace pilotního kurzu pedagogického minima pro začínající akademické pracovníky. Můj velký dík patří všem, kteří se o toto zasloužili. Nicméně budeme-li k sobě upřímní, je nutné konstatovat, že kurz trvající týden či dva nelze hodnotit jako systém vzdělávání akademických pracovníků v oblasti výuky a v oblasti tvůrčí činnosti. Za naprosto nevyhovující považuji stav, kdy fakulta neinvestuje čas a prostředky pro jejich další rozvoj. Proto je jednou z mých priorit pro následující volební období vytvořit komplexní systém dalšího vzdělávání akademických pracovníků ať již v podobě více semestrálního akreditovaného kurzu či možnosti účastnit se celé řady vzdělávacích aktivit organizovaných jak v resortu Ministerstva obrany, tak i mimo něj. Stejně tak je velmi nezbytné věnovat významnou pozornost rozvoji budoucích potencionálních garantů studijních programů. Dát jim prostor k profesnímu růstu a současně jim poskytnout odbornou pomoc a prostředky k jejich seberealizaci.

4. Orientace na studenta

Smyslem existence jakékoliv univerzity a fakulty je student, možná lépe řečeno absolvent připravený ve svém oboru. Fakulta vojenského leadershipu je v tomto ohledu stěžejní fakultou Univerzity obrany a její absolventi jsou páteří Armády České republiky, veliteli a příslušníky primárně pozemních sil. I z tohoto důvodu a ze specifčnosti či jedinečnosti zaměření našich studentů je nezbytné klást důraz na schopnost našich studentů samostatně se rozhodovat a přijímat odpovědnost v situacích, ve kterých jiní selhávají. Kde jinde by se to studenti měli naučit než právě u nás? Jako děkan fakulty jsem vždy studentům naslouchal a budu naslouchat i nadále. Mnohdy mě velmi příjemně překvapily jejich názory na řešení konfliktních nebo nekomfortních situací. Názory, které jsou neotřepané, jedinečné a velmi inspirativní. Názory, které lze nazvat tzv. „out of box“. Proto bych ve funkci děkana Fakulty vojenského leadershipu rád dal prostor studentům tyto názory vyjadřovat, veřejně prezentovat a aktivně se zapojovat do dění na fakultě a na jejím dalším směřování. To vše ať již cestou studentského hodnocení kvality, aktivní činností studentské komory akademického senátu, činností zástupců studentů v radách studijních programů či jinou formou, kterou společně najdeme.

5. Habilitační řízení

Je známá pravda, že člověk je tak velký, jak velké jsou jeho cíle. Nebo jinými slovy, kdo nehraje, nevyhraje. Přestože se může tato ambice zdát na první pohled méně reálná, jsem přesvědčen, že fakulta má v současné době potenciál dosáhnout akreditace habilitačního řízení. Abychom v budoucnu byli schopni garantovat naše studijní programy, je životně důležité umožnit našim akademickým pracovníkům zahájit habilitační řízení na domovské fakultě, před vlastní vědeckou radou. To považuji za věc prestiže a cti. V obdobné situaci jsme byli v momentě, kdy celá řada akademických pracovníků pohlížela na projekt vlastního doktorského studijního programu s despektem a se skepsí. Věřím tomu, že s habilitačním řízením zaznamenáme stejný úspěch. Je faktem, že i díky intervenci vedení fakulty jsme byli schopni prosadit do žádosti o akreditaci habilitačního a jmenovacího řízení oboru Ochrana vojsk a obyvatelstva celou řadu podnětů, které v budoucnu umožní habilitační a jmenovací řízení příslušníků naší fakulty právě v tomto oboru před vědeckou radou Univerzity obrany. Nicméně jsem přesvědčen o tom, že nelze rezignovat na nutnost existence vlastního habilitačního řízení. V případě mého zvolení rezignovat nebudeme a žádost bude Národnímu akreditačnímu úřadu předložena v souladu s požadavky a udržitelným směřováním fakulty.

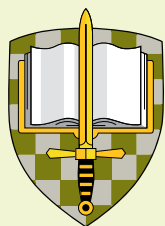
SLOVO ZÁVĚREM

Vážené kolegyně, vážení kolegové, z již nabytých zkušeností v pozici děkana fakulty vím, že fakulta nestojí a nepadá s osobou děkana. Stejně tak jsem nabyt poznání, že děkan je vždy tak dobrý, jak dobrý si vytvoří tým.

Tým, který by v případě mého zvolení měl být týmem úspěšným, vnímám následovně. Tým proděkanů, které jsem oslovil, je tým se zkušenostmi ať už v oblasti výuky, tak i výcviku, ale i s podrobnou znalostí jednotlivých úseků, za které zodpovídají. Nicméně jednou z nejdůležitějších vlastností tohoto týmu by měla být vysoká míra empatie ať ke studentům, tak i k potřebám akademických pracovníků. Tým oslovených proděkanů je týmem progresivním ve svém myšlení a společně chceme tuto vlastnost uplatnit ve všech prioritních oblastech. Společně s fungujícím týmem je mým záměrem snižovat míru administrativní, mnohdy nesmyslné zátěže, případně ji převzít a tím odlehčit akademickým pracovníkům. Současně je mým záměrem naslouchat. Možná se to zdá jako triviální prohlášení, ale ze zkušenosti již vím, jak nesmírně důležité a inspirativní je naslouchat akademikům, ale i studentům, kteří mnohdy mají velmi neortodoxní, ale zajímavý pohled na dění okolo sebe.

Dámy a pánové, vážené kolegyně a vážení kolegové, studentky a studenti, vojákyně a vojáci. Je nesmírně složité na pár stránkách do nejmenších detailů popsat a definovat to, co osobně cítím ke své alma mater, a to, co považuji za životně důležité pro její přežití, udržení a rozvoj. Jsem přesvědčen, že ti, co mě znají, ti, co vědí, jak smýšlím, vědí, že můj zájem o dobro fakulty je nefalšovaný. Není hnán vlastní, osobní ambicí. Jsem přesvědčen, že naše fakulta může i nadále vzkvétat a čelit stále novým výzvám, budeme-li všichni tvořit dobře fungující a komunikující organismus pracující k podpoře jejího rozvoje a potenciálu. Jsem připraven sloužit fakultě a její akademické obci, pokud k tomu dostanu důvěru.

plk. gšt. Ing. Jan DROZD, Ph.D.

**Fakulta vojenského
leadershipu**